

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ

2017. december 17.

KARÁCSONY MÁSKÉPP:

HÍVJ MEG EGY SZEGÉNYT KARÁCSONYI EBÉDRE!

Jobb adni, mint kapni! A szegényeknek terített ünnepi asztal legyőzi a közönyt, reményt ad a városnak! - A Sant'Egidio Közösség karácsonyi ebédén látja vendégül szegény barátait. Olyan embereket, akiknek nem jut ünnep, még család, otthon sem. Hajléktalan, vagy szociális otthonban élő időseket, nehéz sorsú családokat, menekülteket. Rendszeresen találkozunk velük év közben is. A karácsony a barátság fénypontja, nagy családi összejövetel. (A személyesség és a férőhelyek korlátozottsága miatt csak meghívóval lehet részt venni.)

A karácsonyi ebédhez és ajándékozáshoz az alábbi módon tudsz hozzájárulni: 1 db ebédjegy ára 4000 Ft, amellyel egy szegény barátunk ünnepi ebédén tud részt venni és ajándékban részesül. Ha valaki ennél is többet tud rászánni egy fagy ellen védő hálósák, amely nagy segítséget jelent ennek az ára 8000 Ft

Szívesen fogadunk az ebédhez és ajándékozáshoz: meleg cipő, takaró, sporttáska, váltáska, gyümölcslé, kávé, gyümölcs, édesség, sütemény (házi sütemények az ebéd utáni kávéhoz) pipere cikkek, tusfürdő, szappan, képes és falinaptár, levélpapír, toll, szalvéta, díszdoboz, törölköző, borotva, borotvahab, kesztyű, sapka, sál, kendő, zokni, zseblámpa, kisorádió

Személyesen segíteni lehet: Az ebéd előkészítésében: terítésben, templom díszítésében, felszolgálásban, ajándékok csomagolásában, idősek szállításában, ajándékok szállításában

Aki szívesen szolgálna 25-én velünk együtt az asztal körül, kérjük, jöjjön el megbeszélésre 16-án (szó) 16ó-ra a plébániára.

Adományokat fogadunk a Kaniziusz Szent Péter templomban: szerdánként 19-20ó között és pénteken 18-19ó között. A Szent József plébánián: hétfő-szerda-péntek 9-16ó között és a misék előtt. Számlaszámunk: Kultúra és Segélyegylet Alapítvány, Raiffeisen Bank 12001008-00110054-00100004 Érdeklődni lehet 30/2308681, 30/5578383, www.santegidio.org, e-mail: santegidio.budapest@gmail.com,

Ünnepen 25-én (kh) 12.30-mise, 13.30-ebéd, a templomban A finom ételekről a kapuvári ÍzvadÁszok gondoskodnak!

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2017 DECEMBERÉBEN (II.)

Milyen szerepet játszott házasságkötésekben lelkiismeretek? Milyen lelkiismereti kérdések merülnek fel bennetek a gyermeknevelés kapcsán?

Amikor egy férfi és egy nő elköteleződik egymás iránt a tartós, kizárólagos, élethosszig tartó szeretetben, és nyitott az új élet ajándékának befogadására, Isten mindannyiunk iránt érzett kifoghatatlan szeretetének ikonjává lesz. Az Egyház sohasem adhatja fel a házasság eszményének a hirdetését, már csak azért sem, mert ez felel meg az emberi szív legmélyebb vágyainak, ezért is nevezik természetes házasságnak. A házasságot és a családot ma sok támadás éri. Nyilvánvaló azonban, hogy a természetes házasság gyengítése nem szolgálja a társadalom javát. Épp ellenkezőleg: minden, ami a természetes házasság tekintélyét, megbecsülését gyengíti, az akadályozza az egyén érlelődését, a közösségi értékekkel való törődést, és a városok és falvak etikai fejlődését. Napjaink propagandája elhomályosítja azt az igazságot, hogy csak az egy férfi és egy nő kizárólagos és felbonthatatlan egysége ad a párkapcsolatnak teljes értékű társadalmi funkciót, mert szilárd elkötelezettséget jelent, és lehetővé teszi a termékenységet. El kell ismernünk a családi helyzetek nagy változatosságát, ezeknek lehetnek ugyan a társadalom számára hasznos szolgálatai, de például az élettársi és azonos nemű személyek közötti kapcsolatok nem tehetők egyszerűen egyenlővé a házassággal. Semmiféle ideiglenes, vagy az élet továbbadása elől elzárt kapcsolat nem biztosítja a társadalom jövőjét.

A helyzetet, amelyben valaki él, az Egyház tanítása alapján megítélhetjük, és adott esetben el is kell ítélnünk. A különféle helyzetben élő személyekhez azonban mindig szeretettel és irgalommal kell közelednünk. Segítenünk kell, hogy eldönthessék: mi a jó, a helyes, és mi nem az, és ha válaszüthöz érkeznek, melyik utat válasszák. Ezért mindig Jézus gyengédségével kell őket kísérenünk, hogy személyes felelősséget tudjanak vállalni döntéseikért és cselekedeteikért.

Hogyan tudtok olyan emberekkel vagy emberpárokkel érintkezni, adott esetben – pl. lakóközösségben – együttműködni, akik különféle, az Egyház tanításának nem megfelelő helyzetben élnek? Tudjátok-e érezteni anélkül, hogy megbántanátok őket, hogy ti másképp gondolkodtok? Hogyan tudjátok gyerekeiteknek megmagyarázni, hogy hol vannak a határok az ilyenekkel való kapcsolatok kialakításában?

Mint minden embernek, nekünk is szükségünk van arra, hogy határtalanul szeressenek. Ezt az igényünket csak Isten tudja kielégíteni. Csak Isten tudja megérteni az emberi személy legmélyebb és legszemélyesebb bensőjét, csak Ő lehet életünk végső középpontja. Ha ezt megértjük és magunkévá tesszük, akkor emberi kapcsolatainktól nem fogunk irreális mélységet várni, és megrázkódtatások esetén nem fogunk azonnal a szakításra gondolni.

Bíró László, MKPK családreferens püspök

CSERKÉSZ ÖRÖM

3-án (v) a cserkészekkel elmentünk találkozni a Mikulással.

Reggeli misével kezdtünk, amin két kis gyermeket is megkereszteltek. Mikor a misének vége volt, lelki órát tartottunk: három csapatra osztottak és mind a 3 csapatnak egy betűvel kezdődött a neve. Ebből a három csapatból jött ki az IMA szó, amin az egész lelki óra is alapult. Három állomása volt: az első helyszínen elgondolkodtató részeket hallgattunk, majd a következőn énekeltünk egy picit. A harmadik helyiségben Istennek írhattunk köszönetet, kívánságot, és ki kellett találnunk, hogy mit válaszolna szerintünk.

A lelki óra után egy jó kis túrára indultunk. A kicsik elég sokat „huncutkodtak” az idősebbekkel közben. Hosszas menetelés után találkoztunk a Mikulással. Miután sok szívet énekeltünk neki, elmondta, hogy kiről mit hallott, hogyan viselkedtünk az elmúlt évben. Mivel az információi szerint mindenki elég jó volt, nagyon finom ajándékokat kaptunk tőle. Sajnos még sok más dolga is akadt, így hát indultunk tovább. Nem volt olyan hosszú a túra, és a legszebb az volt, hogy havazott is, ami az egész erdei séta közben gyönyörűen nézett ki. *Maja*

TÓNI ATYA INDIÁBAN (II.)

Milyen az indiai mentalitás?

Hihetetlen a nyitottság a másik felé. Családok kitelepülnek, kiülnek a parkba. Szorongnak szinte egymás mellett a pokrócokon. **A közösséget nem csak egymásban, de egymással is megélik az emberek. Nem az hogy ez az enyém, ez a tied, valahogy átjárhatóságot, nyitottságot éreztem.**

Egyszerű nép, bár azt mondják India a világvezető gazdasága, főleg a számítástechnikában. Biztos, hogy az ellentétek országa is. Vannak az építészetben is reprezentatív alkotások is, mégis egy nagy nyitottságot látok.

Bele ékelődik, vagy illeszkedik e világba a kereszténység?

Abszolút beleilleszkedik. Elfogadják a másik kereszténységét. Az egyik ilyen, a másik olyan.

Érdekes, hogy a keresztút megjelenik egy batikolt textilen, vagy, hogy imádság közben tornáznak. A kultúra beleivódik, bizonyos dolgokat felhasználnak. A kereszténység a kultúrába oltódott bele. Sebastian atya poénkodott velem, hogy: „Tóni, mit ezer éves kereszténység! Kétezer éves kereszténység, mert Indiában Szent Tamásig mennek vissza”! Tényleg nagy hagyománya van a kereszténységnek. Lehet, hogy kisebbségben van, de nagy hagyománya van. A színek világa, a virágok, a textilek, valahogy az élet teljessége, ott van minden benne.

Mit adott a te kereszténységedhez, az ismereten túl?

Szent Tamás lába nyomán éjszaka mentünk zárandókútra.

Nekem, annak a hangulatát adta, hogy több erőfeszítés kellene a kereszténységünkbe, nagyon kényelmessé váltunk. Én is morogtam először, hogy miért kell éjszaka menni Keresztútra? Rájöttem, hogy nappal biztos meleg van és sokkal nagyobb tömeg van és így praktikusabb is. A végén pedig fogadtak bennünket, ez csodálatos volt számomra. Európai ember tíz óra körül lefekszik. Xavéri Szent Ferenc sírjánál az élő hit élménye ragadott meg. Hétköznap voltunk ott és nagyon sokan zarándokoltak.

Érdeklődök más egyházak, más földrészek iránt, megfogadtam, - ha van rá mód - elmegyek Európán kívülre, mert mi európaiak hihetetlen szögletesé váltunk. Az a baj, hogy nem vesszük észre! Egy ilyen két hét engem is kibillent, rádöbrent arra, hogy Uram, jaj én is milyen szögletes tudok lenni.

Az indiai keresztények hogy élnek meg a kereszténységüket?

Két családnál is voltunk látogatóban, és azt láttuk, hogy egyáltalán nem szégyellik a hitüket. Templomokban járva azt éreztem, hogy mindenhol imádkoznak, folyamatos az imádság. A templomok nyitva vannak. Nem zártak, nap közben be lehet menni. Ez is egyfajta identitás. Nem lopnak el semmit.

Amikor a Szent Sebestyén templomban voltunk, akkor nyilakat lehetett vásárolni, nyilakat vinni oda, és kvázi nem üres kézzel mentem a kegytemplomba., felajánlásokat tehettem, stb.

Az átváltozás, Mária, vagy Jézus kapcsán. Bevett képünk van Jézusról, Máriáról – én már korábban is látta kínai Jézust és kínai Máriát, itt nem lepődtem meg, hiszen mindenki a maga kultúrájából ábrázolja, ahogy ő gondolja, és ez így szép, így teljes.

Lendületet adott újra gondolat és sok mindent másképp látok. A másik oldala, hogy a kultúrákkal való találkozás mindig foglalkoztatott, ezzel most is így vagyok.

Hogy jutott el Indiába a kereszténység?

Tamás apostol vitte a hitet. Xavéri Ferenc a missziók védőszentje. Ő maga spanyol volt, de portugálokkal jött Indiába. A végcélja Kína volt, de nem jutott be Kínába. Annyit utazott, hogy háromszor körbehajózhatta volna a földet, annyira más volt az időlépték, a tér fogalom. Leírja: Nem hagytak békét a gyerekek, hogy tanítsam meg őket, imádkozni. A misszióval foglalkozott, rajtuk keresztül a bennszülöttekkel. Keveredik sok minden, például az angol kultúrával is. Kalkuttai Teréz anya nővérként tanította a lányokat, amikor rádöbrent, hogy a falakon kívül szegénység van, és hogy neki oda van küldetése, és kilépett a falakon kívülre. Biztos, hogy van egy párhuzamos kultúra. Amerikai, európai trend megtalálható ott is, emellett az eredeti indiai kultúra párhuzamosan, ami szegényebb, egyszerűbb. Ebbe oltódott be a kereszténység, s Keralában erős.

- folyt.köv.-